

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ**

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО МУЛЬТИПРЕДМЕТНОГО ВИПРОБУВАННЯ З
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ТА МАТЕМАТИКИ
для вступу на навчання на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти
на базі повної загальної середньої освіти за спеціальністю
262 «Правоохоронна діяльність»**

Розглянуто та схвалено на засіданні
вченої ради Академії
«12» травня 2022 року, протокол № 7

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного мультипредметного випробування з «Української мови» містить програмний матеріал аналогічний тому, що вивчається у загальноосвітніх школах і з яким абітурієнти повинні ознайомитися у процесі підготовки. Програму для вступного випробування з української мови розроблено на основі Закону України «Про повну загальну середню освіту», Державного стандарту базової і повної середньої освіти та з урахуванням чинної програми з української мови.

Матеріал програми з української мови розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Орфоепія», «Орфографія», «Розвиток мовлення».

Програму вступного мультипредметного випробування з історії України розроблено з урахуванням вимог Державного стандарту базової й повної середньої освіти (освітня галузь «Суспільствознавство»), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 24 від 14 січня 2004 р., Умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів України в 2017 році, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України 13 жовтня 2016 року № 1236, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 23 листопада 2016 року за № 1515/29645, Порядку проведення зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 10 січня 2017 року № 25, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 січня 2017 року за № 118/29986, наказу Міністерства освіти і науки України. Деякі питання проведення в 2019 році зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання, здобутих на основі повної загальної середньої освіти № 931 від 22 серпня 2018 року, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 вересня 2018 р. за № 1030/32482.

Програма з історії України складена на підставі діючої програми зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО), що затверджена наказом Міністерства освіти і науки № 696 від 26 червня 2018 року.

Програма з «Історії України» містить програмний матеріал, що стосуються історичного періоду: «Історія України 1914 р.– початку ХХІ ст.», тобто лише теми, які раніше були складниками ДПА у формі ЗНО з історії України, з яким абітурієнти повинні ознайомитися у процесі підготовки. Під час вивчення даного курсу необхідно засвоїти основні поняття та хронологію подій Новітньої історії України.

Програма вступного випробування з математики для зарахування на навчання на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти зі спеціальностей: 051 «Економіка», 081 «Право», 053 «Психологія», 262 «Правоохоронна діяльність» (далі – Програма) складається з трьох розділів.

Перший містить зміст розділ шкільної програми, де вказано основний понятійний апарат, яким повинен володіти абітурієнт.

У другому розділі наведено перелік основних питань, які виносяться на випробування. Дані питання відповідають чинній програмі ЗНО з

математики. Вона охоплює основні теми з алгебри та геометрії, які вивчалися у школі:

- «Числа і вирази»;
- «Рівняння, нерівності і їх системи»;
- «Функції»;
- «Ймовірність випадкової події, вибіркові характеристики (середнє значення), аналіз діаграм та графіків»;
- «Планіметрія»;
- «Стереометрія».

У третьому розділі перелічено основні математичні вміння і навички, якими має володіти вступник, критерії оцінювання та список рекомендованої літератури.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ ПРЕДМЕТ 1: УКРАЇНСЬКА МОВА

1. Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

Абітурієнт повинен уміти:

визначати в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові. Визначати місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й.

2. Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Абітурієнт повинен уміти:

пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв,

крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.

3. Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

Абітурієнт повинен уміти:

відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, добирати спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні; визначати спосіб творення слів.

4. Морфологія

4.1. Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати іменники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їх лексичним значенням, уживаністю в мовленні; визначати основні способи творення іменників; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їх виражальними можливостями.

4.2. Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати прикметники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; ступені порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; основні способи творення відносних і присвійних прикметників;

відмінювання прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових.

4.3. Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати числівники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками.

4.4. Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні та зворотній, Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати займенники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні.

4.5. Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати загальне значення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; використовувати один час і спосіб у значенні іншого; основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу недоконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових.

Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні, використовувати дієприкметники в мовленні.

Розпізнавати дієприслівники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.

4.6. Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати прислівники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; відрізнити правильні форми прислівників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні.

4.7. Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати прислівники, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; відрізнити правильні форми прислівників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні.

4.8. Вигук

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

5. Синтаксис

5.1. Словосполучення

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Абітурієнт повинен уміти:

розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями; визначати головне й залежне слово в підрядному словосполученні; визначати поширені й непоширені словосполучення, типи словосполучень за способами вираження головного слова.

5.2. Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Абітурієнт повинен уміти:

розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання.

5.2.1. Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати види другорядних членів та їх типи й різновиди, визначати способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці, порівняльному звороті.

5.2.3. Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.

5.2.4. Речення з однорідними членами

Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченні з однорідними членами.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.

5.2.5. Складне речення

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація й сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати складні речення різних типів, визначати їх структуру, види й засоби

зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно розставляти розділові знаки.

5.2.5.1. Складносурядне речення

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їх будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, уміти відображати її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й

комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування.

5.2.5.2. Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

5.2.5.3. Безсполучникове складне речення

Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Визначати структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні.

5.2.5.4. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

5.3. Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

6. Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

7. Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків;

- 1) [дж], [дз], [дз'];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

Абітурієнт повинен уміти:

визначати особливості вимови голосних і приголосних звуків, наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм.

8. Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила

вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н та nn* у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови. Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Абітурієнт повинен уміти:

розпізнавати вивчені орфограми й пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.

9. Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

Абітурієнт повинен уміти:

уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично оцінювати прочитане. Аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів. Будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, обраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети. Уміти формулювати, добирати доречні аргументи і приклади, доходити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. Знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, побудові й мовному оформленні власних висловлювань, спираючись на засвоєні знання.

Програмні питання з української мови:

1. Значення мови в житті суспільства. Українська мова - національна мова українського народу, одна з форм його національної культури.
2. Українська літературна мова як унормована форма загальнонародної мови.
3. Поняття про звуковий склад. Звуки мови, їх класифікація.
4. Сучасні орфоепічні норми, їх суспільне значення. Вимова звуків і правопис.
5. Поняття про букву. Українська алфавіт. Співвідношення між буквами та звуками.

6. Слово як основна одиниця лексичної системи. Лексичне значення слова. Типи лексичних значень слів.
7. Синоніми: поняття, значення, особливості використання в різних стилях мови.
8. Антоніми й омоніми в українській мові.
9. Активна й пасивна лексика.
10. Фразеологізми в мовленні. Багатозначність фразеологізмів.
11. Будова слова. Корінь, суфікс, префікс, закінчення - значущі частини слова.
12. Способи словотвору в українській мові.
13. Орфографічні норми. Орфограма. Орфографічне правило. Принципи української орфографії.
14. Уживання м'якого знака.
15. Уживання апострофа.
16. Чергування голосних. Типи чергувань. Чергування [О], [Е] з [І]; [Е], [О] після Ж, Ч, Ш, Й.
17. Найголовніші випадки чергування приголосних звуків.
18. Подвоєння букв на позначення подовження й збігу приголосних звуків.
19. Спрощення в групах приголосних і його відображення на письмі.
20. Вимова і правопис префіксів.
21. Правопис суфіксів.
22. Поняття про милозвучність мовлення. Засоби милозвучності українського мовлення. Чергування [У] - [В], [І] - [Й].
23. Уживання великої букви.
24. Написання слів разом, через дефіс, окремо.
25. Правопис НЕ, НІ з різними частинами мови.
26. Вимова і правопис слів іншомовного походження.
27. Іменник як частина мови. Загальне значення. Морфологічні ознаки. Синтаксична роль.
28. Характеристика іменників I відміни, їх відмінювання.
29. Відмінкові закінчення іменників II відміни.
30. Відмінювання іменників III і IV відмін.
31. Незмінювані іменники й аббревіатури.
32. Прикметник як частина мови. Групи прикметників за значенням. Утворення форм ступенів порівняння якісних прикметників.
33. Числівник як частина мови. Відмінювання й правопис числівників.
34. Займенник як частина мови. Розряди займенників. Відмінювання й правопис займенників.
35. Дієслово як частина мови. Дієслівні форми.
36. Види дієслова та творення видових форм.
37. Особливості дієприслівника й дієприкметника як форм дієслова. Дієприслівниковий і дієприкметниковий звороти.
38. Прислівник як частина мови. Творення й правопис прислівників.
39. Прийменник як службова частина мови. Уживання та правопис прийменників.
40. Сполучник як службова частина мови. Правопис сполучників.

41. Частка як службова частина мови. Правопис часток.
42. Вигук як особлива частина мови. Правопис вигуків.
43. Словосполучення як синтаксична одиниця. Типи підрядних зв'язків.
44. Речення як основна одиниця синтаксису. Просте й складне речення. Граматичні принципи їх розмежування.
45. Двоскладне й односкладне речення. Просте ускладнене речення.
46. Головні члени речення.
47. Другорядні члени речення.
48. Складне речення як синтаксична одиниця. Граматичні ознаки складного речення. Засоби зв'язку частин складного речення.
49. Складносурядні речення, розділові знаки в них.
50. Складнопідрядні речення, розділові знаки в них.
51. Безсполучникові речення, розділові знаки в них.
52. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.
53. Поняття про стиль і стилістичну норму.
54. Функціональні стилі української літературної мови.
55. Поняття про типи мовлення: розповідь, опис, роздум.

ПРЕДМЕТ 2: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

1. Україна в Першій світовій війні.

Факти: позиції українських політичних сил Наддніпрянської України та західноукраїнських земель щодо війни. Перебіг воєнних дій на території України в 1914 р. Початок російської адміністрації в Галичині. Перебіг воєнних дій на території України в 1915-1917 рр. Бойовий шлях Легіону Українських січових стрільців.

Дати:

Серпень 1914 р. – утворення Головної української ради, формування Легіону Українських січових стрільців, створення Союзу визволення України (СВУ);

Травень 1915 р. – створення «Загальної української ради» (ЗУР).

Персоналії: К. Левицький, О. Бобринський.

Поняття та терміни: Союз визволення України, Головна українська рада; Загальна українська рада.

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою, синхронізувати події у Наддніпрянській та Західній Україні. Позначати на картосхемі військові події на території України у 1914–1916 рр., бойовий шлях Легіону Українських січових стрільців. Характеризувати політичні плани і наміри ворогуючих держав щодо українських земель, процес організаційного оформлення українського руху на західноукраїнських землях, його цілі та напрямки діяльності, соціально-економічне та суспільно-політичне становище населення упродовж війни, динаміку змін в свідомості різних соціальних верств українського суспільства. Визначати значення дій Легіону Українських січових стрільців, соціально-економічні та політичні наслідки війни для українського

суспільства. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в Україні в умовах Першої світової війни.

2. Українська революція початку ХХ ст.

Факти: революційні події в Україні у 1917 – на початку 1918 р. Еволюція поглядів політичних сил України щодо самовизначення українців (Універсали УЦР, погляди самостійників. Політика УЦР в умовах загострення конфлікту з Тимчасовим урядом та більшовицькою Росією. Проголошення УНР. Війна радянської Росії з Українською Народною Республікою. Проголошення незалежності УНР.

Дати:

Березень 1917 р. – утворення Української Центральної Ради;

Квітень 1917 р. – Всеукраїнський Національний конгрес;

Червень 1917 р. – Перший Універсал Центральної Ради;

Липень 1917 р. – Другий Універсал Центральної Ради, збройний виступ самостійників;

Листопад 1917 р. – Третій Універсал Центральної Ради, проголошення УНР;

Січень 1918 р. – Четвертий Універсал Центральної Ради.

Персоналії: М. Грушевський, М. Міхновський, С. Єфремов, В. Антонов-Овсієнко, Ю. Коцюбинський.

Поняття та терміни: автономізація, самостійники, універсали ЦР, Генеральний секретаріат, Народний секретаріат, українізація армії, регіональні «республіки».

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Позначати на картосхемі Українську Народну Республіку, держави, що межували з УНР, напрямки наступу більшовиків під час першої війни УНР з Радянською Росією, місця найбільших боїв. Характеризувати діяльність державних, громадських та політичних діячів в історії періоду, процес утворення Української Центральної Ради, формування адміністративних та представницьких органів місцевої влади, українських партій, їх програми, процес «українізації» частин російської армії, основні положення I, II, III та IV Універсалів УЦР, риси соціально-економічного становища, повсякденного життя, настроїв населення за часів революції. Описувати перебіг відносин УЦР з Тимчасовим урядом, перебіг та результати боротьби за владу в Києві в жовтні – листопаді 1917 р., перебіг першої війни радянської Росії з УНР. Визначати причини Української революції, її характер, місце різних політичних сил у подіях періоду; причини прийняття Універсалів УЦР, оцінювати їх історичне значення, наслідки оприлюднення та вплив корніловського заколоту на події в Україні; місце і роль Всеукраїнських з'їздів рад у Києві та Харкові; Ультиматуму Раднаркому в політиці більшовиків щодо усунення УЦР; причини та наслідки першої війни радянської Росії з УНР, здобутки і прорахунки УЦР в державотворчому процесі, у внутрішній і зовнішній політиці.

Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в Україні в умовах революції і громадянської війни.

3. Україна в боротьбі за збереження державної незалежності (1918 – 1920).

Факти: Брестський мир між УНР та державами Четверного союзу. Військова конвенція УНР з Німеччиною та Австро-Угорщиною.

Прийняття Конституції УНР. Державний переворот та утворення Української Держави.

Утворення ЗУНР. Прихід до влади Директорії. Акт злуки УНР та ЗУНР. Окупація військами Антанти півдня України. Денікінський режим в Україні. «Київська катастрофа». Більшовицький режим в Україні. Друга радянсько-українська війна. Прийняття Конституції УСРР 1919 р. «Чортківська офензива». Перший «Зимовий похід» Армії УНР. Варшавська угода між УНР та Польщею. Польсько-радянська війна на території України. Утворення ГСРР. Другий «Зимовий похід» Армії УНР.

Дати:

січень (лютий) 1918 р. – Брестський мир між УНР та державами Четверного союзу;

березень 1918 р. – відновлення влади УЦР в умовах окупації;

29 квітня 1918 р. – державний переворот і прихід до влади П. Скоропадського;

14 листопада 1918 р. – утворення Директорії

листопад 1918 р. – проголошення ЗУНР

22 січня 1919 р. – Акт злуки

листопад 1918–листопад 1921 р. – друга радянсько-українська війна

Персоналії: П. Скоропадський, К. Левицький, Д. Вітовський, Є. Петрушевич, С. Петлюра, В. Винниченко, Н. Махно.

Поняття та терміни: гетьманат, Директорія, Українська Галицька армія.

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Позначати на картосхемі хід воєнних дій на території України в 1918-1921 рр. Характеризувати внутрішню та зовнішню політику урядів гетьмана П. Скоропадського, Директорії, ЗУНР, більшовиків, зміст Варшавської угоди між УНР та Польщею, культурне життя в Україні в умовах окупації та громадянської війни. Визначати причини гетьманського перевороту та падіння режиму гетьмана П. Скоропадського; розбіжності між членами Директорії щодо її політичного курсу, обставини, що їх спричинили, та наслідки; причини і наслідки українсько-польської війни та підписання С. Петлюрою Варшавського договору; причини поразки національно-визвольних змагань українців (національно-демократичної революції в Україні), історичне значення відновлення української державності на східно- та західноукраїнських землях та об'єднання українських держав (Акт злуки). Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в Україні в умовах національно-визвольних змагань українців.

4. Українська СРР в умовах нової економічної політики (1921 – 1928).

Факти: процес входження УСРР до складу СРСР. Голод в південних губерніях УСРР. Неп в УСРР. Відбудова народного господарства. Початок курсу на індустріалізацію.

Політика «коренізації» УСРР. Кампанія з ліквідації неписьменності дорослих. Українське національне відродження в літературі та театрі. Утворення ВУАН. Боротьба з націонал-комунізмом.

Дати:

1921 – 1923 рр. – голод в Україні;

1923 – 1933 рр. – Політика «українізації»;

1925 р. – завершення відбудови промисловості, курс на індустріалізацію;

1927 р. – завершення відбудови сільського господарства, курс на колективізацію;

1928 р. – «Шахтинська справа».

Персоналії: Х. Раковський, Л. Каганович, О. Шумський, М. Скрипник, М. Волобуєв, М. Хвильовий, Л. Курбас, М. Бойчук, О. Довженко.

Поняття та терміни: націонал-комунізм, «Плуг», «Гарт», ВАПЛІТЕ, українізація, автокефальна церква.

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Позначати на картосхемі зміни у територіально-адміністративному устрої УСРР в 1921-1928 рр. Характеризувати основні заходи непу, процес стабілізації економічного і соціального життя в Україні зміст політики більшовиків щодо релігії та церкви в Україні, основні завдання культурно-освітньої роботи, яку проводили більшовики в 1920-х рр., основний зміст політики «українізації», особливості розвитку української культури у даний період. Порівнювати «воєнний комунізм» й неп в УСРР. Визначити результати й наслідки культурно-освітньої роботи більшовики в 1920-х рр., причини та наслідки українізації, її вплив на українську культуру й ментальність населення УСРР, вступу УСРР в СРСР; причини та особливості впровадження непу в Україні. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в Україні в період непу.

5. Радянська модернізація України (1929 – 1938)

Факти: прояви процесу модернізації в радянській Україні. Зміна соціальної структури суспільства в Україні. Суспільно-політичне, соціально-економічне, культурне та релігійне життя. Масові репресії. Ідеологізація суспільного життя, культ особи. Монополізація духовного життя. Згорання українізації.

Дати:

1929 – 1938 рр. – період радянської модернізації в Україні;

1932 – 1933 рр. – Голодомор в Україні;

1934 – перенесення столиці України з Харкова до Києва;

1937 – завершення колективізації в Україні.

Персоналії: О. Стаханов, П. Постишев. С. Косіор, М. Скрипник.

Поняття та терміни: форсована індустріалізація, Стаханівський рух, колективізація, розкуркулення, «закон про п'ять колосків», голодомор, геноцид, репресії, «розстріляне відродження».

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Позначати на картосхемі основні індустріальні об'єкти, побудовані за часів модернізації. Характеризувати сутність та наслідки політики форсованої

індустріалізації та колективізації в Україні. Причини та наслідки Голодомору. Особливості суспільно-політичного та культурного життя періоду. Визначати причини та наслідки політики форсованої індустріалізації та колективізації, взаємозв'язок між різними складовими економічної політики сталінського режиму, причиново–наслідкові зв'язки між світовою економічною кризою та економічною політикою СРСР в 1930-ті роки, зв'язки між радянською модернізацією і зміною соціальної структури українського радянського суспільства, масовими репресіями в Україні. Порівнювати політику непу та економічну політику 1930-х років.

Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в Україні в умовах радянської модернізації.

6. Західноукраїнські землі (1921-1938 рр.)

Факти: українські землі у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини. Економіка українських земель. Українські суспільно-політичні рухи, радикалізація політичного життя у 30-х роках.

Дати:

1929 р. – утворення ОУН;

1930 р. – польська «пацифікація» в Східній Галичині

15 березня 1939 р. – проголошення незалежності Карпатської України.

Персоналії: Є. Коновалець, Д. Донцов, С. Бандера, А. Мельник, В. Липинський, А. Шептицький, А. Волошин.

Поняття та терміни: осадництво, пацифікація, русофільство, русинство, українофільство.

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Знаходити на карті території, які входили до складу Польщі, Румунії, Чехословаччини, та місця основних подій періоду. Описувати перебіг боротьби за незалежність Карпатської України. Характеризувати вплив міжнародної ситуації 1930-х рр. на становище західноукраїнських земель, політику урядів Польщі, Румунії, Чехословаччини в українських землях, стан економіки, життя населення, освіти та культури, діяльність політичних партій західноукраїнських земель у 30-х роках. Визначати міжнародні чинники розподілу українських земель між іншими державами на початку 20-х рр. та їх наслідки для населення, причини та наслідки діяльності політичних сил в західноукраїнських землях у цей період. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища на західноукраїнських землях (1921-1938 рр.).

7. Україна під час Другої світової війни (1939 –1945 рр.)

Факти: початок Другої світової війни. Включення Західної України, Бессарабії і Північної Буковини до складу УРСР. Початок радянсько-німецької війни, окупація України. Встановлення окупаційного нацистського режиму. Розгортання діяльності радянських партизан та українського визвольного руху. Створення УПА. Визволення України. Український внесок до перемоги над нацизмом.

Дати:

17 вересня 1939 р. – Червона армія перейшла польський кордон;

15 листопада 1939 р. – Західну Україну включено до складу УРСР;

2 серпня 1940 р. – Бессарабію і Північну Буковину включено до складу УРСР;

30 червня 1941 р. – проголошення Акта про відновлення Української Держави;

6 листопада 1943 р. – визволення Києва;

9 травня 1945 р. – День Перемоги, завершення радянсько-німецької війни.

Персоналії: М. Кирпонос, С. Ковпак, О. Федоров, О. Сабуров, А. Мельник, С. Бандера, Р. Шухевич, О. Довженко, О. Теліга.

Поняття та терміни: депортація, план «Ост», Голокост, рух Опору, колаборація.

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Позначати на картосхемі українські землі, приєднані до УРСР в результаті реалізації радянсько-німецьких договорів 1939 року; місця, пов'язані з початком та завершенням визволення України від німецьких загарбників, битв та військових операцій, окупаційні зони, на які була розділена Україна, території поширення та активних дій різних течій руху Опору. Описувати мобілізаційні заходи, процес окупації України, перебіг найважливіших військових подій 1941–1945 рр. Характеризувати зміст гітлерівського плану «Ост», нацистський «новий порядок» в Україні, діяльність радянських партизан та українського визвольного руху. Визначати наслідки радянсько-німецьких договорів 1939 року для українських земель; політики радянської новоприєднаних до УРСР територій, причини поразок Червоної армії у 1941 році, основні результати та наслідки війни для України та українського народу, внесок українського народу у перемогу над Німеччиною та її союзниками. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в історії України під час Другої світової війни (1939–1945 рр.).

8. Післявоєнна відбудова і розвиток України в 1945 – початку 1950-х років.

Факти: Україна – суб'єкт міжнародних відносин. Відбудова великих індустріальних об'єктів (Азовсталь, Дніпрогес, Запоріжсталь, шахт Донбасу). Розгортання ідеологічних кампаній. Голод в Україні 1946–1947 рр.

Дати:

квітень 1945 р. – Україна стає співзасновницею ООН;

1946-1947 рр. – голод в Україні;

квітень-липень 1947 р. – операція «Вісла».

Персоналії: Д. Мануїльський, Р. Шухевич, О. Гончар, Й. Сліпий.

Поняття та терміни: операція «Вісла», «жданівщина», «космополітизм», «лисенківщина».

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Позначати на картосхемі зміни в адміністративно-територіальному устрої України, території, на яких були відбудовані та новозбудовані промислові об'єкти. Характеризувати зовнішньополітичну діяльність УРСР у повоєнні роки та політику влади щодо економічного, соціально-політичного,

релігійного, культурного та повсякденного життя населення у післявоєнні роки, зміст, методи проведення операції «Вісла», процеси радянзації на західноукраїнських землях. Визначати причини та наслідки проведення операції «Вісла», розгортання ідеологічних кампаній, голод в Україні, «саморозпуску» УГКЦ. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в історії України періоду післявоєнної відбудови 1945 – початку 50-х років.

9. Україна в умовах десталінізації (1953 – 1964 рр.)

Факти: зміни адміністративно-територіального устрою УРСР. Будівництво потужних індустріальних об'єктів. Лібералізація суспільно-політичного життя УРСР у середині 1950-х–1960-х рр.: припинення масових репресій, політична реабілітація безвинно засуджених. Реформа управління економікою. Виникнення руху «шістдесятників», першої хвилі дисидентського руху наприкінці 1950-х – початку 1960-х рр.

Дати:

лютий 1954 р. – входження Кримської області до складу УРСР.

Персоналії:

А. Горська, І. Драч, І. Дзюба, Л. Костенко, Л. Лук'яненко, Є. Сверстюк, І. Світличний, В. Симоненко, В. Чорновіл.

Поняття та терміни: відлига, політична реабілітація, раднаргоспи, шістдесятники, дисидентство.

Предметні уміння:

Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Знаходити на карті зміни в адміністративно-територіальному устрої України, місця будівництва ГЕС, протесту робітників, розробки родовищ нафти і газу, видобуток вугілля та розвитку металургії, хімічної авіаційної промисловості, автомобілебудування. Характеризувати сутність процесу лібералізації, реформи управління економікою у середині 1950-х – 1960-х рр., здобутки та особливості розвитку культури усередині 1950-х – 1960-х рр., сутність опозиційного руху. Визначати причини виникнення і значення опозиційного руху, наслідки процесу лібералізації для українського суспільства, наслідки економічних реформ. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в Україні в умовах десталінізації (1953 – 1964 рр.).

10. Україна у період загострення кризи радянської системи (середина 1960-х – початок 1980-х років)

Факти: здійснення економічних реформ у другій половині 1960-х років. Кадрові зміни в політичному керівництві УРСР. Друга хвиля дисидентського руху. Політико-ідеологічне становище радянського ладу в Україні (середина 1960-х – початок 1980-х років). Конституція УРСР 1978 р.

Дати:

1976 р. – утворення Української Гельсінської групи.

Персоналії:

О. Бердник, П. Григоренко, Б. Горинь, М. Горинь, М. Литвин, В. Марченко, С. Параджанов, В. Романюк, М. Руденко, В. Стус, О. Тихий. С. Хмара, П. Шелест, В. Щербицький.

Поняття та терміни: «розвинутий соціалізм», «застій», номенклатура, дефіцит, урбанізація, «самвидав», правозахисник.

Предметні уміння:

Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Характеризувати основні вимоги дисидентського руху 1960-х – 1970-х років, явища у сфері культури, політику русифікації в освіті, науці, літературі та мистецтві. Визначати прояви політико-ідеологічної кризи радянського ладу в Україні, причини активізації опозиційного руху, здобутки та проблеми розвитку соціальної сфери. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища періоду «застою» в Україні.

11. Розпад Радянського Союзу і відродження незалежності України

Факти: антиалкогольна кампанія, Чорнобильська катастрофа. Загострення соціально-економічної кризи: запроваджено продаж товарів за картками споживача з купонами, зростання цін. Зростання соціальної та національної активності українського суспільства наприкінці 80-х рр. ХХ ст.: загальноукраїнський страйк шахтарів, виникнення Народного Руху України (Народний рух України за перебудову), перші альтернативні вибори до Верховної Ради. Здобуття Україною незалежності: прийняття Верховною Радою Декларації про державний суверенітет, Акт проголошення незалежності України, проведення референдуму та виборів Президента України.

Дати:

квітень 1985 р. – початок «перебудови»;

26 квітня 1986 р. – вибух на Чорнобильській АЕС;

вересень 1989 – виникнення Народного Руху України (Народний рух України за перебудову);

16 липня 1990 р. – прийняття Верховною Радою Декларації про державний суверенітет України;

24 серпня 1991 р. – Верховна Рада УРСР прийняла Акт проголошення незалежності України;

1 грудня 1991 р. – референдум і вибори Президента України.

Персоналії: Л. Кравчук, Л. Кучма, В. Чорновіл.

Поняття та терміни: інфляція, гласність, плюралізм.

Предметні уміння:

Прийняття ВР УРСР 24 серпня 1991 Акта проголошення незалежності України – визначна подія історії новітнього часу і завершення багатовікового періоду перебування українських земель у складі Росії. Називати імена історичних діячів цього періоду. Встановлювати хронологічну послідовність подій періоду, співвідносити історичні події з відповідною епохою. Позначати на картосхемі місце аварії на Чорнобильській АЕС. Характеризувати розгортання соціального та національного руху в Україні в умовах «перебудови», процес поступової втрати КПУ провідних позицій і впливу в суспільстві, процес утвердження незалежності України. Визначати основні риси поглиблення економічної кризи, погіршення життєвого рівня населення, причини розпаду СРСР та його наслідки для державотворення в Україні. Аналізувати та оцінювати суперечливі явища в Україні під час розпаду Радянського Союзу і відродження незалежності України.

12. Творення нової України.

Факти: заснування Збройних сил України. Прийняття Конституції України. Прийняття державної символіки. Формування інституту громадянства та

соціально-економічні реформи наприкінці ХХ ст. – на початку ХХІ ст.: приватизація засобів виробництва, лібералізація цін, грошова реформа, диференціація суспільства. Інтегрування України у світове співтовариство.

Дати:

6 грудня 1991 р. – заснування Збройних сил України;
липень 1994 р. – Л. Кучму обрано Президентом України;
1995 р. – Україна стає членом Ради Європи;
28 червня 1996 р. – прийняття Конституції України;
2004 р. – В. Ющенко обрано Президентом України.

2006 р. – прийняття Верховною Радою Закону «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні».

Червень 2014 р. – Президентом України обрано П. Порошенка.

Персоналії: Л. Кучма, Р. Безсмертний, В. Ющенко, П. Порошенко.

Поняття та терміни: приватизація, поліетнічна держава.

Предметні уміння: Проголошення незалежності України 1991 р. Міжнародне визнання України. Процес врегулювання кордонів.

Особливості духовно-культурного відродження і формування нових ціннісно-світоглядних орієнтирів українського народу наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст.: труднощі подолання постколоніального синдрому.

Пошук місця України в глобальному світі на шляху прилучення до європейської та світової демократичної спільноти в умовах розширення ЄС і НАТО.

Програмні питання з історії України:

1. Криза Російської імперії та Українська національна революція.
2. Українські січові стрільці.
3. Утворення Української Центральної Ради та її діяльність.
4. Проголошення автономії України.
5. Проголошення Української Народної Республіки.
6. Перша російська збройна інтервенція (кінець 1917–весна 1918 рр.)
7. Бій під Крутами.
8. Брестський мир. Вступ німецьких та австро-угорських військ в Україну. Розпуск Центральної Ради.
9. Українська Держава гетьмана Павла Скоропадського.
10. Відродження та занепад УНР у період правління Директорії.
11. Національно-визвольна боротьба на західноукраїнських землях в 1918–1919 рр. Українська галицька армія.
12. Утворення ЗУНР. Українсько-польська війна 1918–1919 рр.
13. Акт злуки УНР і ЗУНР та його історичне значення.
14. Історичне значення, причини поразки та уроки української революції 1917–1921 рр.
15. Національна політика більшовиків в Україні в 20-х роках ХХ ст.
16. Входження України до складу СРСР.
17. Встановлення комуністичного режиму в Україні. Політика «воєнного комунізму».
18. Голод 1921–1923 рр. в Україні, його причини і наслідки.
19. Україна в роки нової економічної політики.

20. Національна політика більшовиків на українських землях у 20-30-ті роки.
21. Здійснення індустріалізації в Україні в 1930-ті роки. Утвердження тоталітарного режиму.
22. Запровадження антинародного колгоспного ладу в Україні.
23. Голодомор 1932-1933 рр. в Україні: причини і наслідки.
24. Політичні репресії в Україні у 1930-х рр. ХХ ст.
25. Політика Польщі в Галичині та на Волині у 1920-30-х рр. ХХ ст.
26. Суспільно-політичний рух і національно-визвольна боротьба на західноукраїнських землях в період польської окупації (1920-1930-ті рр.). Діяльність політичних партій.
27. Створення та діяльність Організації українських націоналістів.
28. Становище українців Буковини між двома світовими війнами.
29. Українські землі під владою Чехословаччини.
30. Проголошення незалежності Карпатської України.
31. Західноукраїнські землі в системі радянсько-німецьких договорів 1939 р.
32. Масові репресії сталінського режиму на західноукраїнських землях в 1939-1941 рр.
33. Початок німецько-радянської війни. Встановлення фашистського окупаційного режиму в Україні.
34. «Акт проголошення відновлення Української держави» 30 червня 1941 р.
35. Створення Української повстанської армії (УПА).
36. Рух Опору проти фашистської окупації в Україні.
37. Діяльність ОУН-УПА в роки Другої світової війни.
38. Визволення України 1944-1945 рр.
39. Операція «Вісла». Продовження політичних репресій.
40. Труднощі післявоєнної відбудови в Україні. Голод 1946-1947 рр.
41. Соціально-економічні і політичні процеси в Західній Україні після Другої світової війни.
42. Українська наука і культура новітнього часу (до 1946 р.).
43. Ліквідація Української греко-католицької церкви.
44. Боротьба ОУН-УПА проти тоталітарного режиму після Другої світової війни.
45. Ідеологічний наступ комуністичного режиму в Україні після Другої світової війни (1945-1953 рр.).
46. Суспільно-політичне та економічне становище України в період хрущовської «відлиги».
47. Адміністративно-територіальні зміни. Входження Кримської області до складу України.
48. Культурницьке шістдесятництво в УРСР, його передумови і наслідки.
49. Наростання кризових явищ у соціально-економічному житті України в другій половині 1960-х – середині 80-х років.
50. Посилення реакції в політичному та національно культурному житті України в другій половині 1960-х – у середині 80-х років.
51. Український дисидентський та правозахисний рух 60-х – 70-х рр. ХХ ст
52. Суперечливість «перебудовних» процесів в Україні.
53. Чорнобильська катастрофа та її наслідки.

54. Зростання суспільно-політичної активності населення України наприкінці 1980-х на початку 1990-х років. Виникнення нових політичних партій та рухів.
55. Декларація про державний суверенітет України 16 липня 1990 р.
56. Від Декларації про державний суверенітет України до референдуму про її незалежність.
57. Міжнародне визнання України.
58. Україна в період утвердження національної державності.
59. Конституція України 1996 р.: розробка та прийняття.
60. Діяльність України на міжнародній арені після проголошення незалежності.
61. Політичний розвиток України в 1991–2017 рр.
62. Соціально-економічний розвиток України в 1991–2022 рр.
63. Українці в сучасному світі: тенденції розвитку діаспори.
64. Етнодемографічні зміни в Україні у ХХ ст.
65. Культура України початку ХХІ ст.
66. Українська національна символіка та її походження (герб, прапор, гімн).
67. Суспільно-політичне і культурне життя української діаспори.
68. Міжнародне становище України наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. Україна та Європа.
69. Українсько-російські відносини на зламі ХХ–ХХІ ст.
70. Основні напрямки внутрішньої та зовнішньої політики в Україні в кінці ХХ – на початку ХХІ ст.
71. Передумови і наслідки «Помаранчевої революції» в Україні.
72. «Революція гідності» – причини, значення та наслідки.
73. Анексія Криму, гібридна війна на Донбасі та загострення російсько-українського конфлікту.
74. Основні напрямки співпраці між Україною та ЄС.

ПРЕДМЕТ 3: МАТЕМАТИКА

1.1. Алгебра

НАТУРАЛЬНІ ЧИСЛА

Натуральні числа. Число нуль. Відрізок. Вимірювання і побудова відрізка. Промінь, пряма. Координатний промінь. Порівняння натуральних чисел. Додавання і віднімання натуральних чисел. Властивості додавання. Множення натуральних чисел. Властивості множення. Квадрат і куб числа. Ділення натуральних чисел. Ділення з остачею. Числові вирази. Буквені вирази та їх значення. Формули. Рівняння. Розв'язування рівнянь.

ДРОБОВІ ЧИСЛА

Дробові числа. Звичайні дроби. Правильні та неправильні дроби. Мішані числа. Порівняння звичайних дробів з однаковими знаменниками. Додавання і віднімання звичайних дробів з однаковими знаменниками. Десятковий дріб. Запис і читання десяткових дробів. Порівняння і округлення десяткових дробів. Додавання, віднімання, множення і ділення десяткових дробів. Основна властивість дробу. Скорочення дробу. Найменший спільний знаменник.

Зведення дробів до спільного знаменника. Порівняння дробів. Додавання, віднімання, множення і ділення звичайних дробів. Знаходження дробу від числа і числа за його дробом. Перетворення звичайних дробів у десяткові. Нескінченні періодичні десяткові дробі. Десяткове наближення звичайного дробу. Середнє арифметичне, його використання для розв'язування задач практичного змісту. Середнє значення величини.

ПОДІЛЬНІСТЬ ЧИСЕЛ

Дільники натурального числа. Ознаки подільності на 2, 3, 9, 5 і 10. Прості та складені числа. Розкладання чисел на прості множники. Спільний дільник кількох чисел. Найбільший спільний дільник. Взаємно прості числа. Спільне кратне кількох чисел. Найменше спільне кратне.

ВІДНОШЕННЯ І ПРОПОРЦІЇ

Відношення. Основна властивість відношення. Пропорція. Основна властивість пропорції. Розв'язування рівнянь на основі властивості пропорції. Пряма пропорційна залежність. Задачі на пропорційний поділ.

РАЦІОНАЛЬНІ ЧИСЛА ТА ДІЇ НАД НИМИ

Додатні та від'ємні числа. Число 0. Координатна пряма. Протилежні числа. Модуль числа. Цілі числа. Раціональні числа. Порівняння раціональних чисел. Додавання, віднімання, множення і ділення раціональних чисел. Властивості додавання і множення раціональних чисел. Розкриття дужок. Подібні доданки та їх зведення. Рівняння. Основні властивості рівняння.

ЛІНІЙНІ РІВНЯННЯ З ОДНІЄЮ ЗМІННОЮ

Лінійні рівняння з однією змінною. Розв'язування лінійних рівнянь. Розв'язування задач за допомогою лінійних рівнянь. Рівняння як математична модель задачі.

ЦІЛІ ВИРАЗИ

Вирази зі змінними. Цілі раціональні вирази. Числове значення виразу. Тотожні вирази. Тотожність. Тотожні перетворення виразу. Доведення тотожностей. Степінь з натуральним показником. Властивості степеня з натуральним показником. Одночлен. Стандартний вигляд одночлена. Піднесення одночленів до степеня. Множення одночленів. Многочлен. Подібні члени многочлена та їх зведення. Додавання і віднімання многочленів. Множення одночлена і многочлена; множення двох многочленів. Розкладання многочленів на множники способом винесення спільного множника за дужки та способом групування. Формули скороченого множення: квадрат двочлена, різниця квадратів, сума і різниця кубів. Використання формул скороченого множення для розкладання многочленів на множники.

ФУНКЦІЇ

Функція. Область визначення і область значень функції. Способи задання функції. Графік функції. Лінійна функція, пряма пропорційність, обернена пропорційність, її графік та властивості.

Найпростіші перетворення графіків функцій.

Функція $y = ax^2 + bx + c$, $a \neq 0$, її графік і властивості.

СИСТЕМИ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ З ДВОМА ЗМІННИМИ

Рівняння з двома змінними. Розв'язок рівняння з двома змінними. Лінійне рівняння з двома змінними та його графік. Система двох лінійних рівнянь з

двома змінними та її розв'язок. Розв'язування систем двох лінійних рівнянь з двома змінними: графічним способом; способом підстановки; способом додавання. Розв'язування задач за допомогою систем лінійних рівнянь

РАЦІОНАЛЬНІ ВИРАЗИ

Раціональні вирази. Допустимі значення змінних. Тотожні перетворення раціональних виразів. Раціональні рівняння. Рівносильні рівняння. Розв'язування раціональних рівнянь. Степінь з цілим показником і його властивості. Стандартний вигляд числа.

КВАДРАТНІ КОРЕНІ. ДІЙСНІ ЧИСЛА

Квадратний корінь. Арифметичний квадратний корінь. Рівняння $x^2 = a$. Раціональні числа. Ірраціональні числа. Дійсні числа. Числові множини. Етапи розвитку числа. Арифметичний квадратний корінь з добутку, дроби і степеня. Добуток і частка квадратних коренів. Тотожність. Тотожні перетворення виразів, що містять квадратні корені.

КВАДРАТНІ РІВНЯННЯ

Квадратні рівняння. Неповні квадратні рівняння, їх розв'язування. Формула коренів квадратного рівняння. Теорема Вієта. Квадратний тричлен, його корені. Розкладання квадратного тричлена на лінійні множники. Розв'язування рівнянь, які зводяться до квадратних. Розв'язування задач за допомогою квадратних рівнянь та рівнянь, які зводяться до квадратних.

НЕРІВНОСТІ

Числові нерівності. Основні властивості числових нерівностей. Почленне додавання і множення нерівностей. Застосування властивостей числових нерівностей для оцінювання значення виразу. Нерівності зі змінними. Лінійні нерівності з однією змінною. Розв'язок нерівності. Числові проміжки. Об'єднання та переріз числових проміжків. Розв'язування лінійних нерівностей з однією змінною. Рівносильні нерівності. Системи лінійних нерівностей з однією змінною, їх розв'язування. Квадратна нерівність. Розв'язування квадратних нерівностей.

ЕЛЕМЕНТИ ПРИКЛАДНОЇ МАТЕМАТИКИ

Математичне моделювання. Відсоткові розрахунки. Формула складних відсотків.

ЧИСЛОВІ ПОСЛІДОВНОСТІ

Числові послідовності. Арифметична прогресія, її властивості. Формула n -го члена арифметичної прогресії. Сума перших n членів арифметичної прогресії. Геометрична прогресія, її властивості. Формула n -го члена геометричної прогресії. Сума перших n членів геометричної прогресії. Нескінченна геометрична прогресія та її сума. Розв'язування вправ і задач на прогресії, в тому числі прикладного змісту.

1.2. Геометрія

НАЙПРОСТІШІ ГЕОМЕТРИЧНІ ФІГУРИ ТА ЇХ ВЛАСТИВОСТІ

Геометричні фігури. Точка, пряма, відрізок, промінь, кут та їх властивості. Вимірювання відрізків і кутів. Бісектриса кута. Відстань між двома точками. Вимірювальні, креслярські та допоміжні інструменти, що використовуються в геометрії.

ВЗАЄМНЕ РОЗТАШУВАННЯ ПРЯМИХ НА ПЛОЩИНІ

Суміжні та вертикальні кути, їх властивості. Паралельні та перпендикулярні прямі, їх властивості. Перпендикуляр. Відстань від точки до прямої. Кут між двома прямими, що перетинаються. Кути, утворені при перетині двох прямих січною. Ознаки паралельності прямих. Властивості кутів, утворених при перетині паралельних прямих січною.

ТРИКУТНИКИ

Трикутник і його елементи. Рівність геометричних фігур. Ознаки рівності трикутників. Види трикутників. Рівнобедрений трикутник, його властивості та ознаки. Висота, бісектриса і медіана трикутника. Ознаки рівності прямокутних трикутників. Властивості прямокутних трикутників. Сума кутів трикутника. Зовнішній кут трикутника та його властивості. Нерівність трикутника. Коло, описане навколо трикутника. Коло, вписане в трикутник. Подібні трикутники. Ознаки подібності трикутників. Застосування подібності трикутників: середні пропорційні відрізки в прямокутному трикутнику; властивість бісектриси трикутника.

ЧОТИРИКУТНИКИ

Чотирикутник, його елементи. Паралелограм та його властивості. Ознаки паралелограма. Прямокутник, ромб, квадрат та їх властивості. Трапеція. Вписані та описані чотирикутники. Вписані та центральні кути. Теорема Фалеса. Середня лінія трикутника, її властивості. Середня лінія трапеції, її властивості.

МНОГОКУТНИКИ. ПЛОЩІ МНОГОКУТНИКІВ

Многокутник та його елементи. Опуклі й неопуклі многокутники. Сума кутів опуклого многокутника. Вписані й описані многокутники. Поняття площі многокутника. Основні властивості площ. Площа прямокутника, паралелограма, трикутника. Площа трапеції. Правильні многокутники. Формули радіусів вписаних і описаних кіл правильних многокутників. Побудова правильних многокутників. Довжина кола. Довжина дуги кола. Площа круга та його частин

РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРИКУТНИКІВ

Теорема Піфагора. Перпендикуляр і похила, їх властивості. Синус, косинус і тангенс гострого кута прямокутного трикутника. Співвідношення між сторонами і кутами прямокутного трикутника. Значення синуса, косинуса і тангенса деяких кутів. Розв'язування прямокутних трикутників. Синус, косинус, тангенс кутів від 0° до 180° .

Тотожності: $\sin^2\alpha + \cos^2\alpha = 1$; $\sin(180^\circ - \alpha) = \sin \alpha$; $\cos(180^\circ - \alpha) = -\cos \alpha$; $\sin(90^\circ - \alpha) = \cos \alpha$; $\cos(90^\circ - \alpha) = \sin \alpha$. Теореми косинусів і синусів. Розв'язування трикутників. Формули для знаходження площі трикутника.

ДЕКАРТОВІ КООРДИНАТИ НА ПЛОЩИНІ

Прямокутна система координат на площині. Координати середини відрізка. Відстань між двома точками із заданими координатами. Рівняння кола і прямої.

ГЕОМЕТРИЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ

Переміщення та його властивості. Симетрія відносно точки і прямої, поворот, паралельне перенесення. Рівність фігур. Перетворення подібності та його властивості. Гомотетія. Подібність фігур. Площі подібних фігур.

ВЕКТОРИ НА ПЛОЩИНІ

Вектор. Модуль і напрям вектора. Рівність векторів. Координати вектора. Додавання і віднімання векторів. Множення вектора на число. Колінеарні вектори. Скалярний добуток векторів.

Програмні питання з математики:

Арифметика, алгебра

1. Натуральні числа (N). Прості та складні числа. Дільник, кратне. Найбільший спільний дільник. Найменше спільне кратне.
2. Ознаки подільності на 2, 3, 5, 9, 10.
3. Цілі числа (Z). Раціональні числа (Q). Їх додавання, віднімання, множення і ділення.
4. Порівняння раціональних чисел.
5. Дійсні числа (R), їх запис у вигляді десяткового дробу.
6. Зображення чисел на прямій. Модуль числа, його геометричний зміст.
7. Числові вирази. Вирази і з змінними.
8. Цілі раціональні вирази. Числове значення виразу.
9. Ступінь з натуральним і раціональним показником. Арифметичний корінь.
10. Логарифми, їх властивості.
11. Одночлен і многочлен. Дії над ними. Формули скороченого множення.
12. Многочлен з однією змінною. Корінь многочлена (на прикладі квадратного тричлена).
13. Поняття функції. Способи задання функції. Область визначення, область значень функції. Функція, обернена до даної.
14. Графік функції. Зростання і спадання функції; періодичність, парність, непарність.
15. Означення й основні властивості функцій: лінійної $y=ax+b$, квадратичної $y=ax^2+bx+c$.
16. Рівняння. Розв'язування рівнянь, корені рівняння.
17. Нерівності. Розв'язування нерівностей.
18. Системи рівнянь і системи нерівностей. Розв'язування систем. Корені системи.
19. Арифметична та геометрична прогресії. Формули n -го члена і суми n перших членів прогресії.
20. Числові послідовності. Арифметична прогресія, її властивості.

Геометрія

1. Пряма, промінь, відрізок, ламана; довжина відрізка. Кут, величина кута.
2. Бісектриса кута. Відстань між двома точками.
3. Вертикальні та суміжні кути. Паралельні прямі. Перетворення подібності та його властивості. Відношення площ подібних фігур.
4. Перпендикуляр. Відстань від точки до прямої. Кут між двома прямими, що перетинаються.
5. Приклади перетворення геометричних фігур, види симетрії.
6. Вектори. Операції над векторами.
7. Многокутник. Вершини, сторони, діагоналі многокутника.
8. Трикутник. Ознаки рівності трикутників.
9. Паралелограм та його властивості.
10. Медіана, бісектриса, висота трикутника, їх властивості.

11. Види трикутників. Співвідношення між сторонами та кутами прямокутного трикутника.
12. Основні властивості площ. Площа прямокутника, паралелограма, трикутника.
13. Чотирикутник: паралелограм, прямокутник, ромб, квадрат, трапеція.
14. Коло і круг. Центр, діаметр, радіус, хорда, січна. Залежність між відрізками у колі.
15. Дотична до кола. Дуга кола. Сектор, сегмент.
16. Центральні та вписані кути.
17. Теорема Піфагора.
18. Формули площ геометричних фігур: трикутника, прямокутника, паралелограма, квадрата, трапеції.
19. Значення синуса, косинуса і тангенса деяких кутів.
20. Довжина кола й довжина дуги кола. Радіанна міра кута. Площа круга й площа сектора.

РОЗДІЛ 3. ОСНОВНІ ВМІННЯ І НАВИКИ

Назва розділу, теми	Абітурієнт повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
АЛГЕБРА І ПОЧАТОК АНАЛІЗУ		
Розділ 1. ЧИСЛА І ВИРАЗИ		
<p>Дійсні числа (натуральні, цілі, раціональні та ірраціональні), їх порівняння та дії з ними. Числові множини та співвідношення між ними</p>	<ul style="list-style-type: none"> - властивості дій з дійсними числами; - правила порівняння дійсних чисел; - ознаки подільності натуральних чисел на 2, 3, 5, 9, 10; - правила округлення цілих чисел і десяткових дробів; - означення кореня n-го степеня та арифметичного кореня n-го степеня; - властивості коренів; - означення степеня з натуральним, цілим та раціональним показниками, їх властивості; - числові проміжки; - модуль дійсного числа та його властивості. 	<ul style="list-style-type: none"> - розрізняти види чисел та числових проміжків; - порівнювати дійсні числа; - виконувати дії з дійсними числами; - використовувати ознаки подільності; - знаходити неповну частку та остачу від ділення одного натурального числа на інше; - перетворювати звичайний дріб на десятковий та нескінченний періодичний десятковий дріб – на звичайний; - округлювати цілі числа і десяткові дроби; - використовувати властивості модуля до розв'язання задач.
<p>Відношення та пропорції. Відсотки.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - відношення, пропорції; - основна властивість пропорції; - означення відсотка; - правила виконання відсоткових розрахунків. 	<ul style="list-style-type: none"> - знаходити відношення чисел у вигляді відсотка, відсоток від числа, число за значенням його відсотка; - розв'язувати задачі на відсоткові розрахунки та пропорції.
<p>Раціональні, ірраціональні, степеневі, показникові, логарифмічні, тригонометричні вирази та їхні перетворення</p>	<ul style="list-style-type: none"> - означення області допустимих значень змінних виразу зі змінними; - означення тотожно рівних виразів, тотожного перетворення виразу, тотожності; - означення одночлена та многочлена; - правила додавання, віднімання і множення одночленів та многочленів; - формули скороченого множення; - розклад многочлена на множники; - означення алгебраїчного дроби; - правила виконання дій з алгебраїчними дробами; 	<ul style="list-style-type: none"> - виконувати тотожні перетворення раціональних, ірраціональних, степеневих, показникових, логарифмічних, тригонометричних виразів та знаходити їх числове значення при заданих значеннях змінних.

Назва розділу, теми	Абітурієнт повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
	<ul style="list-style-type: none"> - означення та властивості логарифма, десятковий і натуральний логарифми; - основна логарифмічна тотожність; - означення синуса, косинуса, тангенса, котангенса числового аргументу; - основна тригонометрична тотожність та наслідки з неї; - формули зведення; формули додавання та наслідки з них. 	
Розділ 2. РІВНЯННЯ, НЕРІВНОСТІ ТА ЇХ СИСТЕМИ		
<p>Лінійні, квадратні, раціональні, ірраціональні, показникові, логарифмічні, тригонометричні рівняння, нерівності та їх системи. Застосування рівнянь, нерівностей та їх систем до розв'язування текстових задач</p>	<ul style="list-style-type: none"> - рівняння з однією змінною, означення кореня (розв'язку) рівняння з однією змінною; - нерівність з однією змінною, означення розв'язку нерівності з однією змінною; - означення розв'язку системи рівнянь з двома змінними та методи їх розв'язань; - рівносильні рівняння, нерівності та їх системи; - методи розв'язування раціональних, ірраціональних, показникових, логарифмічних, тригонометричних рівнянь. 	<ul style="list-style-type: none"> - розв'язувати рівняння і нерівності першого та другого степенів, а також рівняння і нерівності, що зводяться до них; - розв'язувати системи рівнянь і нерівностей першого і другого степенів, а також ті, що зводяться до них; - розв'язувати рівняння і нерівності, що містять степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні вирази; - розв'язувати рівняння, що містять тригонометричні вирази; - розв'язувати ірраціональні рівняння; - застосовувати загальні методи та прийоми (розкладання на множники, заміна змінної, застосування властивостей функцій) у процесі розв'язування рівнянь, нерівностей та систем; - користуватися графічним методом розв'язування і дослідження рівнянь, нерівностей та систем; - застосовувати рівняння, нерівності та системи до розв'язування текстових задач; - розв'язувати рівняння і нерівності, що містять змінну під знаком модуля; - розв'язувати рівняння, нерівності та системи з параметрами.

Назва розділу, теми	Абітурієнт повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
Розділ 3. ФУНКЦІЇ		
Лінійні, квадратичні, степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні функції, їх основні властивості. Числові послідовності	<ul style="list-style-type: none"> - означення функції, область визначення, область значень функції, графік функції; - способи задання функцій, основні властивості та графіки функцій, указаних у назві теми; - означення функції, оберненої до заданої; - означення арифметичної та геометричної прогресій; - формули n-го члена арифметичної та геометричної прогресій; - формули суми n перших членів арифметичної та геометричної прогресій; - формула суми нескінченної геометричної прогресії зі знаменником $q < 1$. 	<ul style="list-style-type: none"> - знаходити область визначення, область значень функції; - досліджувати на парність (непарність), періодичність функцію; - будувати графіки елементарних функцій, вказаних у назві теми; - встановлювати властивості числових функцій, заданих формулою або графіком; - використовувати перетворення графіків функцій; - розв'язувати задачі на арифметичну та геометричну прогресії.
Похідна функції, її геометричний та фізичний зміст. Похідні елементарних функцій. Правила диференціювання	<ul style="list-style-type: none"> - рівняння дотичної до графіка функції в точці; - означення похідної функції в точці; - фізичний та геометричний зміст похідної; - таблиця похідних елементарних функцій; - правила знаходження похідної суми, добутку, частки двох функцій; - правило знаходження похідної складеної функції. 	<ul style="list-style-type: none"> - знаходити кутовий коефіцієнт і кут нахилу дотичної до графіка функції в точці; - знаходити похідні елементарних функцій; - знаходити числове значення похідної функції в точці для заданого значення аргументу; - знаходити похідну суми, добутку і частки двох функцій; - знаходити похідну складеної функції; - розв'язувати задачі з використанням геометричного та фізичного змісту похідної.
Дослідження функції за допомогою похідної. Побудова графіків функцій	<ul style="list-style-type: none"> - достатня умова зростання (спадання) функції на проміжку; - екстремуми функції; - означення найбільшого і найменшого значень функції. 	<ul style="list-style-type: none"> - знаходити проміжки монотонності функції; - знаходити екстремуми функції за допомогою похідної, найбільше та найменше значення функції; - досліджувати функції за допомогою похідної та будувати їх графіки; - розв'язувати прикладні задачі на знаходження найбільших і найменших значень.
Первісна та визначений	- означення первісної функції, визначеного інтеграла,	- знаходити первісну, використовуючи її

Назва розділу, теми	Абітурієнт повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
інтеграл. Застосування визначеного інтеграла до обчислення площ криволінійних трапецій	криволінійної трапеції; - таблиця первісних функцій; - правила знаходження первісних; - формула Ньютона – Лейбніца.	основні властивості; - застосовувати формулу Ньютона-Лейбніца для обчислення визначеного інтеграла; - обчислювати площу криволінійної трапеції за допомогою інтеграла; - розв'язувати найпростіші прикладні задачі, що зводяться до знаходження інтеграла.
Розділ 4. ЕЛЕМЕНТ И КОМБІНАТОРИКИ, ПОЧАТКИ ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА ЕЛЕМЕНТИ СТАТИСТИКИ		
Перестановки (без повторень). Комбінаторні правила суми та добутку. Ймовірність випадкової події. Вибіркові характеристики	- означення перестановки (без повторень); - комбінаторні правила суми та добутку; - класичне означення ймовірності події, найпростіші випадки підрахунку ймовірностей подій; - означення вибірових характеристик рядів даних (розмах вибірки, мода, медіана, середнє значення); - графічна, таблична, текстова та інші форми подання статистичної інформації.	- розв'язувати найпростіші комбінаторні задачі; - обчислювати в найпростіших випадках ймовірності випадкових подій; - обчислювати та аналізувати вибіркові характеристики рядів даних (розмах вибірки, мода, медіана, середнє значення).
ГЕОМЕТРІЯ		
Розділ1. ПЛАНІМЕТРІЯ		
Найпростіші геометричні фігури на площині та їх властивості	- поняття точки і прямої, променя, відрізка, ламаної, кута; - аксіоми планіметрії; - суміжні та вертикальні кути, бісектриса кута; - властивості суміжних та вертикальних кутів; - властивість бісектриси кута; - паралельні та перпендикулярні прямі; - перпендикуляр і похила, серединний перпендикуляр, відстань від точки до прямої; - ознаки паралельності прямих; - теорема Фалеса, узагальнена теорема Фалеса.	- застосовувати означення, ознаки та властивості найпростіших геометричних фігур до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту.
Коло та круг	- коло, круг та їх елементи; - центральні, вписані кути та їх властивості; - властивості двох хорд, що перетинаються; - дотична до кола та її властивості.	- застосовувати набуті знання до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту.

Назва розділу, теми	Абітурієнт повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
Трикутники	<ul style="list-style-type: none"> - види трикутників та їх основні властивості; - ознаки рівності трикутників; - медіана, бісектриса, висота трикутника та їх властивості; - теорема про суму кутів трикутника; - нерівність трикутника; - середня лінія трикутника та її властивості; - коло, описане навколо трикутника, і коло, вписане в трикутник; - теорема Піфагора, пропорційні відрізки прямокутного трикутника; - співвідношення між сторонами і кутами прямокутного трикутника; - теорема синусів; - теорема косинусів. 	<ul style="list-style-type: none"> - класифікувати трикутники за сторонами та кутами; - розв'язувати трикутники; - застосовувати означення та властивості різних видів трикутників до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту; - знаходити радіуси кола, описаного навколо трикутника, і кола, вписаного в трикутник.
Чотирикутник	<ul style="list-style-type: none"> - чотирикутник та його елементи; - паралелограм та його властивості; - ознаки паралелограма; - прямокутник, ромб, квадрат, трапеція та їх властивості; - середня лінія трапеції та її властивість; - вписані в коло та описані навколо кола чотирикутники. 	застосовувати означення, ознаки та властивості різних видів чотирикутників до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту.
Многокутники	<ul style="list-style-type: none"> - многокутник та його елементи, опуклий многокутник; - периметр многокутника; - сума кутів опуклого многокутника; - правильний многокутник та його властивості; - вписані в коло та описані навколо кола многокутники. 	застосовувати означення та властивості многокутників до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту.
Геометричні величини та їх вимірювання	<ul style="list-style-type: none"> - довжина відрізка, кола та його дуги; - величина кута, вимірювання кутів; паралелограма - периметр многокутника; - формули для обчислення площі трикутника, ромба, квадрата, трапеції, правильного многокутника, круга, кругового сектора. 	<ul style="list-style-type: none"> - знаходити довжини відрізків, градусні та радіанні міри кутів, площі геометричних фігур; - обчислювати довжину кола та його дуг, площу круга, кругового сектора; - використовувати формули площ геометричних фігур до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту.

Назва розділу, теми	Абітурієнт повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
Координати та вектори на площині	<ul style="list-style-type: none"> - прямокутна система координат на площині, координати точки; - формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; - рівняння прямої та кола; - поняття вектора, довжина вектора, колінеарні вектори, рівні вектори, координати вектора; - додавання, віднімання векторів, множення вектора на число; - розклад вектора за двома неколінеарними векторами; - скалярний добуток векторів та його властивості; - формула для знаходження кута між векторами, що задані координатами; - умови колінеарності та перпендикулярності векторів, що задані координатами. 	<ul style="list-style-type: none"> - знаходити координати середини відрізка та відстань між двома точками; - складати рівняння прямої та рівняння кола; - виконувати дії з векторами; - знаходити скалярний добуток векторів; - застосовувати координати і вектори до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту.
Геометричні перетворення	<ul style="list-style-type: none"> - основні види та зміст геометричних перетворень на площині (рух, симетрія відносно точки і відносно прямої, поворот, паралельне перенесення, перетворення подібності, гомотетія); - ознаки подібності трикутників; - відношення площ подібних фігур. 	використовувати властивості основних видів геометричних перетворень, ознаки подібності трикутників до розв'язування планіметричних задач та задач практичного змісту.
Розділ 2. СТЕРЕОМЕТРІЯ		
Прямі та площини у просторі	<ul style="list-style-type: none"> - аксіоми і теореми стереометрії; - взаємне розміщення прямих у просторі, прямої та площини у просторі, площин у просторі; - ознаки паралельності прямих, прямої і площини, площин; - паралельне проектування; - ознаки перпендикулярності прямої і площини, двох площин; - проекція похилої на площину, ортогональна проекція; - пряма та обернена теореми про три перпендикуляри; - відстань від точки до площини, від точки до прямої, від 	<ul style="list-style-type: none"> - застосовувати означення, ознаки та властивості паралельних і перпендикулярних прямих і площин до розв'язування стереометричних задач та задач практичного змісту; - знаходити зазначені відстані та величини кутів у просторі.

Назва розділу, теми	Абітурієнт повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
	<p>прямої до паралельної їй площини, між паралельними прямими, між паралельними площинами, між мимобіжними прямими;</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознака мимобіжності прямих; - кут між прямими, прямою та площиною, площинами. 	
<p>Многогранники, тіла і поверхні обертання</p>	<ul style="list-style-type: none"> - двогранний кут, лінійний кут двогранного кута; - многогранники та їх елементи, основні види многогранників: призма, паралелепіпед, піраміда, зрізана піраміда; - тіла і поверхні обертання та їх елементи, основні види тіл і поверхонь обертання: циліндр, конус, зрізаний конус, куля, сфера; - перерізи многогранників та тіл обертання площиною; - комбінації геометричних тіл; - формули для обчислення площ поверхонь, об'ємів многогранників і тіл обертання 	<ul style="list-style-type: none"> - розв'язувати задачі на обчислення площ поверхонь та об'ємів геометричних тіл; - встановлювати за розгорткою поверхні вид геометричного тіла; - застосовувати означення та властивості основних видів многогранників, тіл і поверхонь обертання до розв'язування стереометричних задач та задач практичного змісту.
<p>Координати та вектори у просторі</p>	<ul style="list-style-type: none"> - прямокутна система координат у просторі, координати точки; - формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; - поняття вектора, довжина вектора, колінеарні вектори, рівні вектори, координати вектора; - додавання, віднімання векторів, множення вектора на число; - скалярний добуток векторів та його властивості; - формула для знаходження кута між векторами, що задані координатами; - умови колінеарності та перпендикулярності векторів, що задані координатами. 	<ul style="list-style-type: none"> - знаходити координати середини відрізка та відстань між двома точками; - виконувати дії з векторами; - знаходити скалярний добуток векторів; - застосовувати координати і вектори до розв'язування стереометричних задач та задач практичного змісту.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Українська мова:

1. Сучасна українська літературна мова. Хрестоматія з фонетики [Текст]: навч. посіб. для студ. ВНЗ /уклад. Н.І. Бойко, Т.Л. Хомич. Ніжин: НДУ імені М. Гоголя, 2012. 218 с.
2. Дудик П.С. Сучасна українська мова: завдання і вправи [Текст] : навч.посіб. для студ. ВНЗ. 2-е вид., стереотип. К.: «АКАДЕМІЯ», 2009. 264 с.
3. Мацюк З.О. Українська мова професійного спілкування [Текст]:навч. посіб. для студ.. 4-е вид. К.: Каравела, 2011. 357 с.
4. Погиба Л.Г. Українська мова фахового спрямування [Текст]: навч. підруч. для студ. ВНЗ. К.:Кондор. 2011. 352 с.
5. Погиба Л.Г. Українська мова фахового спрямування [Текст]: навч. підруч. для студ. ВНЗ . К.: Кондор, 2012. 350 с.
6. Середницька А.Я. Українська мова за професійним спрямуванням [Текст]: навч. посіб. для студ. тех. спец. 3-є вид. , випр. і доп. К.: Знання. 2012. 215 с.
7. Сучасна українська мова: фонетика, фонологія, орфоепія, графіка [Текст]: практикум: навч. посіб. / за ред. М.М. Фащенко. К.: «АКАДЕМІЯ», 2010. 176 с.
8. Лепеха Т. В. Українська мова (текст): практикум: навч. посіб. для старшокл., абітурієнтів , студ. нефілол. ф-тів ВНЗ / Т.В. Лепеха. – 4- е вид., доп. і перероб. К.: Євшан-зілля, 2010. 360 с.
- 9.Український правопис НАУ України, Інститут мовознавства імені О. О. Потебні, Інститут української мови. Київ: Наукова думка, 2019. 200 с.
10. Фурдуй М. І. Українська мова. Практикум з правопису: навч. посіб.; за ред. В. В. Різуна. Вид. 4-е, доповн. і переробл. Київ: Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2009. 468 с.

Історія України:

11. Бойко О. Д. Історія України : підручник. Київ :Академвидав, 2018. 704 с.
12. Власов В.С. Історія України (Вступ до історії). Київ: Генеза, 2018. 250 с.
13. Власов В. Історія України: Підручник для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Генеза, 2018. 280 с.
14. Власов В. Історія України: Підручник для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ: Генеза, 2017. 256 с.
15. Гісем О.В. Історія України. 10 клас. Рівень стандарту: Підручник для загальноосвіт. навч. закл. / О.В. Гісем, О.О. Мартинюк. Харків: Вид-во «Ранок», 2018. 256 с.
16. Історія України: Навч. посіб. / Ю.А.Мицик, О.Г.Бажан, В.С.Власов. Київ: «Києво-Могилянська академія», 2017. 595 с.
17. Козицький А. (під ред.) Історія України: посібник для 10-11 класів. Львів: Піраміда, 2015. 256 с.
18. Кульчицький С., Шаповал Ю. Історія України (1914–1939): Підручник для 10 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Генеза, 2015. 304 с.
19. Кульчицький С., Шаповал Ю. Історія України (1939–2001): Підручник для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Генеза, 2015. 320 с.
20. Плохій С. Брама Європи. Історія України від скіфських воєн до незалежності / Пер. з англ. Р. Ключко. Харків, 2016. 496 с.

21. Струкевич О.Л. Історія України. Підручник для 11 класу. Київ: Грамота, 2015. 320 с.
22. Сургай Г.Г., Слюсаренко А.Г., Гусев В.І. Новітня історія України (1900-2000): Підручник. Київ: Вища школа, 2015. 663 с.
23. Турченко Ф., Марокко В. Історія України: Підручник для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ: Генеза, 2012. 352 с.

Математика:

24. Математика: алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень стандарту : підруч. для 11 кл. закладів загальної середньої освіти / А. Г. Мерзляк, Д. А. Номіровський, В. Б. Полонський та ін. Х.: Гімназія, 2019. 208 с.
25. Математика: Алгебра і початки аналізу та геометрія. Рівень стандарту: підруч. для 11 кл. закладів загальної середньої освіти / Г. П. Бевз, В. Г. Бевз. К. : Видавничий дім «Освіта», 2019. 272 с
26. Математика: (алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень стандарту): підруч. для 11-го кл. закл. заг. серед. освіти / Олександр Істер. Київ: Генеза, 2019. 304 с.
27. Капіносов А. ЗНО 2022. Математика. Комплексне видання для підготовки до ЗНО та ДПА. Видавництво «Підручники і посібники». 2021. 480 с.
28. Бевз Г.П. Математика: 11 кл. підруч. для загальноосвіт. навч. закл.: рівень стандарту. К.: Генеза, 2011. 320 с.
29. Математика (алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень стандарту): підруч. для 10 класу закладів загальної середньої освіти / М.І. Бурда, Т.В. Колесник, Ю.І. Мальований, Н. А. Тарасенкова. К.: УОВЦ «Оріон», 2018. 288 с.
30. Алгебра. 11 клас: підруч. для загальноосвіт. навч. закладів: академ. рівень, проф. рівень / Є. П. Нелін, О. Є. Долгова. Х. : Гімназія, 2011. 448 с.